

Antoine de Saint-Exupéry

Lyon, 1900. június 29. - Marseilles, 1944. július 31.

Antoine de Saint-Exupéry Lyonban látta meg a napvilágot Jean de Saint-Exupéry és Marie Boyer de Fonnscolombe gyermekeként. Édesapja korai halála után mélyen vallásos özvegy édesanyjára hárult Antoin és négy testvérének felnevelése. A római katolikus szemlélet, melyben felcseperedtek, Antoine gondolkodásmódját egész életére meghatározta. Mindemellett már kisfiúként a repülés szerelmese volt, feltalált egy repülő biciklit és elhatározta, hogy egy napon pilóta lesz.

Saint-Exupéry Lyonban, majd egy svájci kollégiumban tanult, ahol 1914-ben Egy kalap története című dolgozatával elnyerte az év legjobb pályázatáért járó díjat. Érettségi után 1921-ben bevonult a Strassbourgban állomásozó 2. vadászrepülő ezredhez katonának, később Casablancában és a Le Bourget reptéren teljesített szolgálatot. 1925-ben kiadták első elbeszélését, a Pilótát. 26 éves korától valóban pilótaként dolgozott az első francia légitársaság alkalmazottjaként, majd néhány évvel később ő lett a szaharai állomás vezetője. Eltűnt, lezuhant gépek felkutatásával foglalkozott, sok pilótatársa köszönhette (ahogy a barátai nevezték Saint-Ex-nek) az életét. 1928-ban megjelent első regénye a Déli futárgép.

Az írói vénával megáldott tehetséges Exupéry-kapitány élete a következő években gyökeresen megváltozott: kinevezték az Aeroposta Argentína légitársaság igazgatójává, 1931-ben pedig Agayban feleségül vette Consuelo Suncint. Repülőgéppel bejárta az egész világot, erről legátfogóbban az Éjszakai repülés c. könyvében olvashatunk, amely művéért a legrangosabb irodalmi díjjal, a Prix Féminával tüntették ki hazájában.

1935-ben díjat tűztek ki a Párizs-Saigon közötti légiút megtételének világrekordjára, amelyre megszállott pilóta lévén Saint-Exupéry azonnal benevezett. Nekivágott a nagy útnak, ám egy szerencsétlen műszaki hiba folytán a gép a Líbiai-sivatag fölött lezuhant. A fiatal író szerencsével határos módon túlélte a becsapódást, ám napokig élelem és víz nélkül tengődött a homoktengerben, mígnem egy arra járó karaván rátalált az akkor már alig élő kapitányra. Ez az élmény ihlette a későbbiekben leghíresebb művei, így a Kis Herceg és a Citadella megírására is.

1938-ban újabb repülési kísérletbe fogott, ezúttal New Yorkból Punta Arenasba szeretett volna eljutni. Terve ismét is kudarcba fulladt, gépe Guatemala fölött lezuhant. Az égiek ezúttal is megkegyelmeztek neki, hiszen súlyos törésekkel ugyan, de túlélte a balesetet. Lábadozása közben megírta Az ember földjén c. regényét, amellyel elnyerte a francia Akadémia 5000 frankos regénydíját.

1940-ben a francia légierő vezetője bátorságáért és kötelességtudatért hadikereszttel tüntette ki a kapitányt, majd az év második felétől tartalékos állományba helyeztette. Saint-Exupéry sokat írt ezekben a hónapokban, mégis krízisként élte meg, hogy nem repülhetett többé. Bár felettesei szerették volna, ha nem kockáztatja az életét, saját kérésére felderítő munkát bízta rá. 1944. július 31-én repülni indult, de gépe már sohasem tért vissza, a Földközi-tenger kéklő hullámai örökre elnyelték utasával együtt. A levegő virtuóza, az arany szívű pilóta épp olyan hirtelen távozott, és ugyanolyan űrt hagyott maga után, mint kis barátja: a szelíd, kíváncsi, aranyszőke kis Herceg.

2000 nyarán, egy Lockheed Lightning P-38-as repülőgép roncsaira bukkannak Marseille mellett, amiről kiderült, hogy nem más, mint a 60 éve eltűnt író legkedvesebb útítársa. Felderítés közben lőtték le. Mint minden felderítőgép, ez is csak csekély fegyverzettel felszerelt, katapult nélküli gép volt. Saint-Exupéry kapitánynak a találatot követően esélye sem volt a menekülésre. A repülő 100 méteres zuhanást követően csapódott a vízbe, ahol azonnal felrobbant. A pilóta testét sohasem találták meg.